Nr. 79. Poznań, środa 13. lipca 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na lipiec 1927 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaskę wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaskę za granicę (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 35 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicę 60 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 20 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa) W tekście zaś lub przed tekstem: 65 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa) OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłoszeniach stosowny rabat Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia —

Z aktualnych zagadnień drzewnictwa*)

Pół roku blisko mija już od ogólnopaństwowego zjazdu drzewników, który miał być kamieniem węgielnym nowej, racjonalnej polityki drzewnej w Polsce. Że tak będzie, można było wywnioskować nie tylko z optymistycznych nastrojów uczestników zjazdu, ale także, co właśnie było podstawą tego optymizmu, z enuncjacji przedstawicieli rządu z p. ministrem przemysłu i handlu na czele. Niestety, jak to zwykle u nas bywa, otucha uzasadniona, zdawałoby się, jednomyślnością sfer rządowych i prywatnych co do głównych wytycznych sanacji przemysłu drzewnego, okazała się conajmniej przedwczesną, jak tego dowodzą nietylko tuż niemal po zjeździe dla kół zainteresowanych zupełnie niespodziewanie przez rząd przedsięwzięte zmiany taryf kolejowych (co do papierówki i kopalniaków) i taks na drewno w poszczególnych dyrekcjach lasów państwowych (Siedlce i Lwów), ale także brak rezultatów i w innych kardynalnych sprawach, przekazanych przez zjazd do opracowania i wykonania Radzie Naczelnej Związków drzewnych wspólnie z kompetentnymi władzami.

Za jedną z takich spraw należy uważać kwestję uruchomienia giełdy drzewnej w Warszawie przedewszystkiem, a następnie w miarę doświadczeń, uzyskanych w ten sposób, i w innych centrach przemysłu drzewnego. Za przyśpieszeniem realizacji tego nakazu zjazdu przemawia szereg względów. Najważniejszym wydaje się ten, że dzięki stworzeniu giełdy drzewnej w miejscowości, która byłaby w stanie zcentralizować obroty drzewem z całego kraju, tranzakcje, dokonywane obecnie, czy to po kawiarniach stołecznych, czy też w tartakach i dworach na głębokiej prowincji, tranzakcje zawierane nawet w indentycznych sortymentach po cenach, różniących się nieraz o kilkadziesiąt procent, już dzięki samemu faktowi, że stałyby się jawnemi, musiałyby się kierować według jedynie miarodajnych czynników, jakiemi są podaż i popyt. Stworzenie giełdy, opartej na takim statucie, któryby zachęcał każdego producenta do korzystania z niej dla sprzedaży swego towaru, mogłoby dodatnio wpłynąć także i na inną sprawę, stanowiącą niemal o egzystencji naszego przemysłu drzewnego. Mamy na myśli sprawę regulowania taks w lasach państwowych, opartą, jak dotąd, na jednostronnej, wewnętrznej kalkulacji tego przedsiębiorstwa. Wydaje się nam, że zarzuty, podnoszone przez prywatny przymysł drzewny, a dowodzące, że lasy państwowe winny interes fiskalny bezwzględnie usunąć na drugi plan wobec interesu ogółu przemysłu drzewnego — nie są to tak zupełnie słuszne, a przynajmniej nie miałyby racji, gdyby prywatny przemysł i własność leśne potrafiły stworzyć organizację, powołaną do uregulowania cen. Praktyka wykazuje, że jawne ceny regulują rynek. Ponieważ u nas w kraju tylko lasy państwowe, nadomiar służące dla wszystkich handlujących, bo nietylko kupców i przemysłowców drzewnych, za źródło pokrywania się co do ilości towaru, których nie mogli zdobyć na rynku prywatnym — i wykorzystujące umiejętnie tą swoją rolę, dokonywują większość swoich tranzakcji jawnie i stają się dzięki temu dyktatorem cen na rynku drzewnym, stanowi to dla prywatnego przemysłu z powodu przytoczonych momentów objaw niewątpliwie groźny. Rzecz jednak zmieniłaby swoje oblicze, gdyby funkcję regulowania cen przyjęły giełdy, gdyż te umiałyby przeciwdziałać majoryzacji rynku przez czynnik, reprezentujący jednak tylko jedną trzecią obszarów i produkcji leśnej kraju.

Że sprawa ta jest pilną i że jedyna, istniejąca w Bydgoszczy giełda drzewna dla różnych względów nie jest w stanie spełnić swój cel, dowodem tego choć-

*) „Dzień Polski", wychodzący w Warszawie, określa w jednym z ostatnich numerów sytuację na rynku drzewnym jak wyżej.
Redakcja.

by niedawne próby kół poznańskich powołania do życia giełdy drzewnej w Poznaniu. W ocenę tych zabiegów nie chcemy się wdawać, podkreślając tylko, że stanowią one, mimo wszystko, odruch zrozumiały, nakładający na powołane do tego czynniki obowiązek jaknajszybszego i jaknajpoważniejszego podjęcia tej palącej kwestji.

Ze sprawą giełdy wiąże się ściśle sprawa, również przez zjazd do jaknajszybszego rozwiązania przekazana, ustalenie polskiego standartu drzewnego. Ponieważ niejednokrotnie słyszy się zdanie, jakoby właśnie dopiero załatwienie tej kwestji umożliwiało powołanie giełd, musimy zaznaczyć, że wpłynęłoby to coprawda na łatwość dokonywania tranzakcji na przyszłej giełdzie drzewnej, nie stanowi jednak o możliwości jej uruchomienia; wydaje się natomiast pewnem, że właśnie dopiero żywotna giełda umiałaby ustalić taki standart, któryby odpowiadał i właściwościom naszego drewna i potrzebom naszych odbiorców zagranicznych i wewnątrz kraju.

Z pomiędzy innych spraw, obchodzących żywo nasz przemysł drzewny, wysuwa się znowu na pierwszy plan chroniczna kwestja zmiany taryf kolejowych. Celem pokrycia zwiększających się wydatków osobowych, zamierzają koleje już w bliskim czasie podnieść obowiązujące taryfy. O ileby podwyżka ta miała dotyczyć materjałów tartych eksportowych lub końcowych sortymentów okrągłych, byłoby to równoznacznem z zamknięciem eksportu tych sortymentów, których kalkulacja wobec wysokich cen na surowiec i tak eksporterowi zarobków prawie że nie daje. To samo dotyczy przewozu surowca do krajowych tartaków, który nie zniesie dalszej podwyżki taryfy. Natomiast należałoby sobie życzyć w interesie krajowego przemysłu drzewnego podwyższenia taryf na drewno szpilkowe i bukowe okrągłe, przeznaczone zagranicę; mogłoby to wpłynąć na zmniejszenie się wywozu tego surowca, a tem samem na obniżenie jego ceny do granic, umożliwiających uszlachetnienie naszego eksportu. Sprawa zmiany taryf wogóle, jako mająca ogromne znaczenie dla życia gospodarczego, winna być rozpatrzona bardzo szczegółowo i zadecydowana bezwględnie tylko za pełną aprobatą komitetu taryfowego przy Ministerstwie Komunikacji.

Rozporządzenie Mi istra Rolnictwa

z dnia 1 lipca 1927 r.

o lasach, dla których plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może programem gospodarczym

§ 1. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może programem gospodarczym dla lasów, których obszar jest mniejszy:

w województwach: pomorskim, poznańskiem, tarnopolskiem i na obszarze m. st. Warszawy niż 30 ha:

w wojewóztwach: kieleckiem, krakowskiem, lubelskiem, lwowskiem, łódzkiem, stanisławowskiem i warszawskiem oraz w powiatach: augustowskim, kolneńskim, łomżyńskim, ostrołęckim ostrowskim, suwalskim i szczuzyńskim województwa białostockiego — niż 50 ha;

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24. czerwca 1927 r.

o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

(Ciąg dalszy).

Program gospodarczy winien zawierać odręczny szkic sytuacyjny lasu, zwięzły opis siedliska i drzewostanów oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia.

Art. 10. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy (art. 8 i 9 winien być przez właściciela lasu przedstawiony do zatwierdzenia właściwej władzy w dwóch, o ile zaś dotyczy lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, — w trzech egzemplarzach.

Władza uprawniona jest do dokonania lub zażądania wprowadzenia w przedstawionym jej planie lub programie zmian i uzupełnień, uzasadnionych względami gospodarczemi lub technicznemi.

Po zatwierdzeniu planu lub programu właściwa władza zwraca właścicielowi jeden egzemplarz z zaświadczeniem zatwierdzenia.

Art. 11. Jeżeli właściciel lasu w ciągu 2-ch miesięcy od dnia przedstawienia planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego nie zostanie powiadomiony o decyzji władzy co do ich zatwierdzenia (art. 10), zamierzone w planie lub programie czynności gospodarcze mogą być podjęte w całości lub w zakresie, któr y władza wskaże przed upływem wspomnianego terminu.

Jeżeli w ciągu jednego roku od dnia przedstawienia planu lub programu do zatwierdzenia właściwa władza nie powiadomi właściciela lasu o decyzji co do zatwierdzenia lub wprowadzenia zmian i uzupełnień — plan lub program uważa się za zatwierdzony.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do lasów, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

Art. 12. Użytkowanie lasu w sposób odmienny, niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, może nastąpić jedynie po zatwierdzeniu przez właściwą władzę odpowiednich zmian lub uzupełnień planu lub programu; w sprawach tych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia artykułów 10 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Art. 13. W wypadkach zniszczenia lub uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że wskutek tego nastąpiła istotna zmiana warunków gospodarczych, na których podstawie został zatwierdzony plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy, albo zostało dozwolone użytkowanie lasu (art. 11),— właściwa władza może wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia nowego planu lub programu.

Art. 14. Przepisy artykułów 8—11 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych, mianowicie wy-

w województwach: nowogrodzkiem, poleskiem, wileńskiem i wołyńskiem oraz w powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokolskim, wysokomazowieckim i wołkowyskim województwa białostockiego —niż 100 ha.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1927 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa.
z dnia 1 lipca 1927 r.
o lasach, do których nie mają zastosowania niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa.

§ 1. Postanowienia art. art. 2—6, 8—14 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) nie mają zastosowania do nieobciążonych służebnościami a nieuznanych za ochronne odosobnionych lasów lub gruntów leśnych, który obszar mniejszy jest:

w województwach: kieleckiem, krakowskiem, lubelskiem, lwowskiem, łódzkimem, pomorskiem, poznańskiem, stanisławowskiem, tarnopolskiem, warszawskiem, i na obszarze m. st. Warszawy niż 5 ha;

w województwach; białostockiem, nowogródzkiem, poleskiem, wileńskiem i wołyńskiem—niż 10 ha.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1927 r.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

SYTUACJA NA RYNKU W MAŁOPOLSCE WSCHODNIEJ.

Jak donosi Syndykat Interesentów Drzewnych we Lwowie, sytuacja w przemyśle i handlu drzewnym wykazuje nadal mocną tendencję. Manipulacja leśna na kampanję 1927/28 została rozpoczętą. Wycinka drewna świerkowego i jodłowego w lasach karpackich i podkarpackich odbywa się forsownie, przyczem zauważyć należy że ilości drewna, przeznaczone na wycinki, wynoszą o 1/3 mniej niż w roku ubiegłym. Ponieważ stosunki atmosferyczne dla wycinki są odpowiednie, należy się spodziewać, iż ukończenie wycinkowych robót letnich nastąpi z końcem lipca.

Ruch tartaczny był w całej pełni podjęty, przyczem produkcja dostosowaną jest przeważnie do wymagań rynku angielskiego, ale produkuje się także towar podrzędniejszy dla rynków francuskich i belgijskich.

Ruch eksportowy był bardzo ożywiony. Wreszcie rynki zagraniczne okazywały silne zainteresowanie dla drewna tak w stanie okrągłym, jak i tartym, to też ceny w porównaniu z cenami ubiegłego miesiąca nieco się wzmocniły.

Brak drewna okrągłego wywołany nadmiernym wywozem do Niemiec spowodował, że krajowy przemysł tartaczny w ostatnim czasie występuje w silniejszej mierze jak poprzednio, jako reflektant na drewno okrągłe tak miękkie jak i twarde.

W obrocie krajowym dał się zauważyć dość znaczny popyt za krajowemi sortymentami przy stosunkowo małej podaży. W poszukiwaniu był przedewszystkiem szeroki materjał tarty gatunku budowlanego, a to tak jodłowy, jak też sosnowy. W zaniedbaniu natomiast był wąski materjał jako mniej nadający się dla celów budowlanych. Wskutek nader intenzywnego eksportu powstał brak szerokich tartych materjałów, a natomiast powstały obfite zapasy bocznego materjału wąskiego, to też tartaki nie chcą inaczej sprzedawać materjału szerokiego, o ile odbiorca nie zgodzi się przyjąć co najmniej 10% wąskiego materjału o grubości 26 mm. Płacono za deski sosnowe budowlane od 36 mm. grubości wzwyż w tem 10%, 20 lub 26 mm. grubości za

---

wrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego przy urządzaniu lasu wycinania drzew.

Art. 15. Wypalanie kosodrzewiny, jak również pozbawianie jej gałęzi, pędów, pączków i igieł jest wzbronione.

Art. 16. W drzewostanach, które nie osiągnęły 3 metrow wysokości, pasanie inwentarza jest zabronione, o ile wiek tych drzewostanów nie przekroczył 15 lat.

Art. 17. W lasach obciążonych służebnością pasania:

a) położonych na obszarze województ: nowogródzkiego, poleskiego, wieleńskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego, — właściwa władza może zezwolić na pasanie inwentarza w drzewostanach, które nie osiągnęły wskazanego w art. 16 wzrostu lub wieku we wszystkich tych wypadkach, gdy zastosowanie przepisów art. 16 prowadziłoby do czasowego uniemożliwienia korzystania z praw służebności pasania z tem wszakże zastrzeżeniem, aby pasanie nie było dozwolone w takiej części drzewostanów o wskazanym wyżej wzroście lub wieku, która w lasach liściastych stanowi $^1/_3$, w lasach zaś iglastych $^1/_4$ cześć ogólnego obszaru lasu obciążonego służebnością pasania;

b) położonych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, — właściwa władza może zezwolić na pasanie inwentarza w drzewostanach, które nie osiągnęły wskazanego w art. 16 wzrostu lub wieku z tem jedynie zastrzeżeniem, aby pasanie nie było dozwolone w takiej części drzewostanów o wskazanym w art. 16 wzroście lub wieku, która stanowi w lasach wysokopiennych przynajmniej $^1/_6$, w lasach zaś nisko i średniopiennych przynajmniej $^1/_5$ część ogólnego obszaru lasu.

Art. 18. W razie gromadnego pojawienia się szkodliwych owadów leśnych właściciele lasów, jak również właściciele znajdującej się w lesie masy drzewnej, zobowiązani są zawiadomić o tem bezzwłocznie właściwą władzę.

Właściwa władza może zarządzić stosowanie na określonych obszarach leśnych przez właścicieli lasów, jak również przez właścicieli znajdującej się w lesie masy drzewnej, wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie rozmnażaniu się szkodliwych owadów leśnych i ich tępienie.

W razie niewykonania tych zarządzeń właściwa władza może sama zastosować niezbędne środki ochronne na koszt wymienionych osób zainteresowanych.

O lasach o hronnych.

Art. 19. Lasy i zarośla, które:

a) zabezpieczają grunty przed zmywaniem i wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi lub kamieni, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin;
b) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypywaniem;
c) przeszkadzają powstawaniu albo rozrzerzaniu się piasków lotnych lub parowów;
d) mają spesjalne znaczenie dla obrony Państwa;
e) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe, —

mogą być uznane przez właściwą władzę za lasy ochronne.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

1 m³ dol. 9, franco wagon stacja załadowcza. Za taki sam materjał jodłowy płacono dol. 7.25 do 7.50. Silnym popytem cieszyła się również ciosana kantówka sosnowa wyprodukowana w zimie. Ceny za ten materjał zwyżkowały przy słabej podaży i tak płacono za krótką kantówkę sosnową tj. do 5 m. długości za 1 m³ dol. 5.25 do 5.50, zaś za kantówkę od 6 do 8 m. długości płacono dol. 6.50 do 8.75 dol. za 1 m³. Poszukiwany silnie był dalej materjał stolarski świerkowy i sosnowy, przyczem ceny wahały się między dol. 14 do 16 za 1 m³. W stosunkowo znacznem zaniedbaniu była kantówka dębowa i słupki dębowe. Ceny za deszczułki posadzkowe utrzymały się na poziomie cen kwietniowych, pod koniec miesiąca dała się zauważyć nieznaczna zwyżka, wywołana eksportem surowych fryzów.

Na ogół daje się zauważyć znaczne polepszenie w obrotach materjałami krajowemi. Wskutek masowego wywozu drewna okrągłego zagranicę zachodzi zupełnie uzasadniona obawa, iż w miesiącach letnich brak będzie tartych materjałów budowlanych. Wskutek tego detaliści starają się uzupełnić jeszcze teraz swoje zapasy, wobec zachodzącej obawy braku materjałów budowlanych w późniejszym sezonie.

Zauważyć należy, iż na prowincji intenzywniej pulsuje ruch budowlany aniżeli po miastach, co przypisać należy prywatnej inicjatywie. Natomiast miejski ruch budowlany jest stosunkowo jeszcze słaby wskutek nienależytego uruchomienia kredytów budowlanych z funduszu rozbudowy miast.

Silnie dawał się odczuwać brak wagonów dla transportów drzewnych. Brak wagonów tem większe przynosi polskiemu przemysłowi drzewnemu szkody, iż w obecnej chwili, gdy eksport jest wzmożony, przemysłowcy nie mogą się należycie wywiązać z zawartych z zagranicznymi importerami kontraktów, co nie tylko przynosi materjalne szkody przemysłowcom, ale znów zaczyna osłabiać z wielkim trudem zdobyte zaufanie zagranicy do naszego przemysłu drzewnego.

W połowie maja br. odbyła się u p. Ministra Rolnictwa konferencja w której wzięli udział p. Dyrektor Departamentu leśnego, dyrektorzy lasów państwowych w Siedlcach i Warszawie, p. Prezes Komisji Opinjodawczej przy Komitecie Ekonomicznym Ministra, oraz Prezes Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce. — Na konferencji tej ustalono, że sprawa stosowania spóźnionej podwyżki taks leśnych na budulec tartaczny przydzielony do dzierżawionych państwowych tartaków, będzie traktowana indywidualnie, uwzględniając dla przemysłu możliwości kalkulacyjne, oraz że sprawy tyczące ulg dla przemysłu drzewnego w okresie ceł prohibicyjnych niemieckich, będą rozpatrzone na Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów z tem, aby ulgi mogły być stosowane z początkiem przyszłego sezonu rębnego.

ŁÓDŹ, 1. 7. Na łódzkim rynku drzewnym zapotrzebowanie w tygodniach ostatnich było duże, w związku z rozbudowywaniem poszczególnych fabryk z jednej strony i remontem domów — z drugiej strony. Jednak rozbudowa domów mieszkalnych, wbrew zapowiedziom dotychczasowym, była minimalna. Zapotrzebowanie klijenteli zwrócone było w pierwszym rzędzie w kierunku desek podłogowych: w bardzo wielu bowiem domach podłogi te były w tak opłakanym stanie, że należało je gruntownie remontować. Zapasy drzewa na rynku łódzkim są narazie dostateczne, wszyscy jednakże hurtownicy drzewni skarżą się na nienormalny zupełnie przydział wagonów, wskutek czego dowóz drzewa w ostatnich dniach był bardzo utrudniony, co, zresztą odbiło się już na surowcu, którego brak odczuwano dość silnie. Pod koniec ubiegłego miesiąca, drzewo zwyżkowało, Zwyżka ta utrzymała się do dnia dzisiejszego i wahała się dla okrąglaków w granicach od 18 do 20%, dla materjałów tartych 10%, dla materjałów tartych grubszych 15%. Jeżeli chodzi o wypłacalność klijenteli, to sam przemysł drzewny płaci dobrze, gorzej natomiast spłacają swe zobowiązania klijenci, którzy otrzymują towar na kredyt otwarty, poczem dopiero dają weksle niejednokrotnie nawet długoterminowe. Ceny drzewa na rynku łódzkim kształtowały się następująco w złotych za metr sześcienny: deski półtoracalówki podłogowe zł. 120, bale — zł. 120, deski cieńsze — zł. 110, materjały surowe obstalunkowe od zł. 140 do 160 za 1 metr sześć. zależnie od długości i grubości. Dębina tarta zł. 180. Buczyna tarta zł. 170.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Lidzbark D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 23. czerwca 1927 r.

	Drewno opałowe z roku 1926.			
Sosna	szczapy	za mp.	11.67	zł
Brzoza	szczapy	„	11.50	„
Dąb	gałęzie III kl.	„	2.50	„
Osika	szczapy	„	7.50	„
	Drewno użytkowe z roku 1927.			
Sosna	dłużyce I kl.	za m³	43.89	„
„	dłużyce II „	„	40.26	„
„	dłużyce III „	„	35.43	„
„	dłużyce IV „	„	30.32	„
Dąb B	dłużyce V „	„	58.67	„
	Drewno opałowe z roku 1927.			
Sosna	szczapy	za mp.	10.35	„
„ †	szczapy	„	6.60	„
„	gałęzie I kl.	„	4.02	„
„	pniaki	„	6.20	„
Dąb	szczapy	„	13.24	„
„ †	szczapy	„	8.55	„
Grab	szczapy	„	12.50	„
Brzoza	szczapy	„	12.00	„
Osika †	szczapy	„	5.00	„
Dąb	szczapy	„	12.94	„
„ †	szczapy	„	9.00	„
Grab	szczapy	„	13.07	„
Brzoza	szczapy	„	13.33	„
Sosna	szczapy	„	12.39	„
„ †	szczapy	„	10.75	„
„	pniaki	„	6.30	„

Nadleśnictwo Państwowe Bartel Wielki D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 4. lipca 1927 r.

Sosna	II kl.	za m³	43.87	zł
„	III „	„	32.59	„
„	IV „	„	27.33	„
„	drągi I kl.	za sztk.	4.51	,
„	drągi II „	„	2.37	„
„	drągi III „	„	1.28	„
„	tyczki	za setk.	39.51	„
„	szczapy opalowe	za mp.	9.50	„
„	wałki opałowe	„	7.00	„
„	gałęzie I kl.	„	3.32	„

Nadleśnictwo Państwowe Durowo D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 4. lipca 1927 r.

Dąb	użytkowy V kl.	za m³	34.78	zł
„	szczapy opałowe	za mp.	12.00	„
Brzoza	szczapy opałowe	„	11.25	„
Olcha	szczapy opałowe	„	11.50	„
„	wałki opałowe	„	9.60	„
Sosna	II kl.	za m³	39.59	„
„	III „	„	37.05	„
„	IV „	„	34.51	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.56	„
„	wałki opałowe	„	8.26	„

Nadleśnictwo Państwowe Bartel Wielki D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 6. lipca 1927 r.

Sosna	II kl.	za m³	40.73	zł
„	III „	„	26.94	„
„	IV „	„	23.91	„
„	drągi I kl.	za sztk.	3.20	„
„	drągi II „	„	1.69	„
„	drągi III „	„	1.15	„
„	wałki użytkowe	za mp.	12.00	„
„	szczapy opałowe	„	8.14	„
„	wałki opałowe	„	6.05	„

BIAŁOWIEŻA, 9. 7. Na rynku drzewnym odczuwa się brak surowca sosnowego i świerkowego, wskutek nadmiernego wywozu do Niemiec w czasie ostatniej kampanji rębnej. Na dalszych Kresach (w promieniu 300 kilometrów od Gdańska) płacą za 1 m³ dłużyc sosnowych na wagonie stacja załadowania: przy średnicy w cieńszym końcu od 18 cm. wzwyż 30 zł., od 20 cm. wzwyż 33 — 35 zł. a od 22 cm. wzwyż 42 — 45 zł. Bloków sosnowych brak całkowicie. Osika zapałczana mocno; eksporterzy zakupują bez brakowania, płacąc za osikę eksportową od 25 cm. średnicy w cieńszym końcu po 31 sh. loco wagon Kresy. Osika krajowe od 23 — 24 cm. średnicy w obrotach niewielkich po 20 — 22 sh za metr. W związku z podrożeniem i brakiem surowca idą w górę ceny materjału tartego; deski sosn. ciesielskie do 95 zł. — stolarka sosn. krajowa 130 — 140 zł. za 1 m³ loco wagon stacja załadowania. *Mocniej kształtują się ceny bali angielskich, za które płacą franco Gdańsk po Ł 11—11/5 za standard.* Oczekują, że wskutek wyczerpania się surowca, ceny drzewa pójdą jeszcze bardziej w górę. Min. Rolnictwa wstrzymało wywóz drzewa z eksploatacji ang. Century htd, które ostatnio nie dotrzymało warunków kontraktu, dotyczących terminu wywozu.

(A. W.)

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 6. 7. 1927 r., na ż y t o: 49.25 — 50.25 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Rząd popiera intensywnie Powszechną Wystawę Krajową. Pan Prezydent Rzeczypospolitej osobiście interesuje się żywo Powszechną Wystawą Krajową do tego stopnia, że wydał polecenie, ażeby mu regularnie referowano o postępach prac organizacyjnych.

Następujące Ministerstwa zamianowały swych delegatów do spraw Wystawy: Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Min. Przemysłu i Handlu, Min. Rolnictwa, Min. Wyznań Religijn. i Oświecenia Publ., Min. Spraw Wojskowych, Min. Spraw Wewnętrznych, Min. Reform Roln., Min. Poczt i Telegr. Nominacja delegatów przez inne ministerstwa znajduje się na dobrej drodze.

Wszystkie Ministerstwa, zdając sobie sprawę z tego, że czas dzielący nas od otwarcia Wystawy, jest stosunkowo bardzo krótki, rozpoczęły już prace przygotowawcze około zorganizowania pokazu rządowego. Na porządku obrad najbliższego posiedzenia Rady Ministrów znajdzie się projekt rezolucji, określający stosunek Rządu do P. W. K. i jego w niej udział.

Ministerstwo Wyznań Relig. i Oświec. Publ. wystosowało do wszystkich Kuratorjów szkolnych okólnik, polecający im, by szły P. W. K. jaknajbardziej na rękę w akcji propagandowej na rzecz Wystawy za pomocą szkół i nauczycielstwa. Ministerstwo poza tem wstawiło 800.000,—zł w budżet dodatkowy na r. 1927 na cele wykończenia gmachów uniwersyteckich, położonych na terenach Wystawy a przeznaczonych do pomieszczenia działu kultury. Na ten sam cel Ministerstwo Robót Publicznych wyasygnowało jako pierwszą ratę na rozpoczęcie tych prac 100.000 zł.

Przemysł wielki buduje własne pawilony na Powszechnej Wystawie. Związek zawodowy wielkiego przemysłu chemicznego podjął się roli zorganizowania Wystawy całego przemysłu chemicznego w wielkim pawilonie własnym. Niezależnie od tego niektóre gałęzie tegoż przemysłu wystąpią w własnych pawilonach, jak przemysł sztucznego jedwabiu, przemysł farmaceutyczny, nawozowy i hut szklanych. Jest uzasadniona nadzieja, że inne wielkie przemysły pójdą tą samą drogą. Tak n. p. przemysł elektryczny utworzył już osobny Komitet międzyzwiązkowy dla zorganizowania Wystawy we własnym pawilonie.

Z Wielkopolskiego Związku Myśliwych.

Premjowe Konkursowe Strzelanie Myśliwskie Wielkopolskiego Związku Myśliwych w dniach 28, 29. i 30. czerwca 1927 r.

W dniach 28, 29. i 30. czerwca b. r. odbyło się na uroczo nad Wartą położonej strzelnicy Bractwa Strzeleckiego w Szelągu pod Poznaniem doroczne Premjowo Konkursowe Strzelanie Myśliwskie Wielkopolskiego Związku Myśliwych. Na szczególną uwagę zasługuje strzelanie kulowe do tarczy stałych i ruchomych w dniach 28. i 29. czerwca. W pierwszym dniu stanęło do zawodów 15 leśników rządowych i prywatnych, a w drugim 20 członków Związku. Podkreślić należy, że rezultaty w strzelaniu kulowem były dodatniejsze jak w roku ubiegłym, a o wiele lepsze jak w konkursie odbytym w roku 1925 i 1924. W konkursie tym brali udział jako reprezentanci Polskiego Towarzystwa Łowieckiego p. Lisowski z Warszawy i Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego p. Jan hr. Drohojowski i p. Tadeusz Barański. Do Komisji Sędziowskiej należeli: p. generał Antoni Unrug, p. generał broni Raszewski, p. radca Paruszewski, p. nadleśniczy Zaleski, p. radca Radoński, p. inspektor lasów Chrzanowski, p. dr. Cetkowski, p. Włodzimierz Bronikowski oraz Prezes Związku ppłk. rez. Chłapowski. Zaznaczyć należy, że strzelanie zaszczycił swą obecnością Dowódca Korpusu p. generał dyw. Kazimierz Dzierżanowski, życząc Związkowi powodzenia w tak pożytecznym i niepozbawionym państwo-

Notowania dewiz z dnia 12. lipca 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	—	46,95	43,50	—	—	—	58	79,50
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,49	—	—	—	—	—	—
Berlin	6	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,45¾	23,75	605,25	—	123,30	168,37
Belgja	5½	100	100 fr. belg.	—	—	58,65	34,91	13,90½	355,50	—	72,25	98,61
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	—	807	—	15,45	—	3,24	4,34¼
Budapeszt	6	105.01	100000 k. w.	—	—	73,47	27,85	—	—	—	90,55	123,60½
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	358,40	—	168,92	12,11 15/16	40,06	1023,50	—	208,15	284,14
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,68	18,16⅜	26,72	—	—	138,85	189,65
Londyn	4½	25.22	1 funt ster.	43,43	—	20,465	—	4,85½	124,02	—	25,22¾	34,41
Nowy Jork	4	5.18	1 dolar	8,93	—	4,215	4,85½	—	25,54½	—	5,19⅝	709,15
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,03	—	16,31	124,02	3,91½	—	—	20,34½	27,66¼
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,50½	—	12,49	163,81	—	75,70	—	15,40	21,01¼
Rzym	7	100	100 l.	48,66	—	22,905	89,37	5,43	138,30	—	28,22½	38,52½
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	172,20	—	81,115	25,22½	19,24¾	491,75	—	—	136,49
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112,91	18,13	23,77½	684,00	—	139,10	190,—
Wiedeń	6	105.01	100 szyling	—	—	59,26	34,50	—	359	—	73,10	—

wego znaczenia sporcie. Pana Wojewodę zastępował p. radca Radoński.

Po ukończonem strzelaniu kulowem w dniu drugim strzelania wydał Prezes Związku p. ppłk. rez. Chłapowski w mieszkaniu swoim na cześć gości, sędziów i strzelców wspólną kolację. W bardzo miłem nastroju spędzili obecni w gwarze myśliwskiej ów niezapomniany wieczór.

Następnego dnia w czwartek dnia 30. czerwca strzelano do rzutek (sztucznych gołębi) i tutaj brało udział 13 strzelców. Interesującym tym zawodom przyglądały się przy pięknej pogodzie szerokie masy również zainteresowanej publiczności.

W strzelaniu PP. Leśników państwowych i prywatnych otrzymali nagrody:

do rogacza stojącego:

I. nagrodę p. leśn. Henryk Ostojski
II. „ „ Bruno Gramowski
III. „ „ Alfons Gramowski

do rogacza biegnącego:

I. nagrodę p. leśn. Henryk Ostojski
II. „ „ Alfons Gramowski
III. „ „ Bruno Gramowski

do dzika biegnącego:

I nagrodę p. leśn Alfons Gramowski
II. , , Henryk Ostojki
III „ p nadleśn Kegel

do zająca:

I. nagrodę p leśn. Alfons Gramowski
II. „ „ Henryk Ostojski
II. , „ Bruno Gramowski

W strzelaniu ogólnem w dniu 29 czerwca otrzymali nagrody:

do rogacza stojącego:

I. nagr. p nadleśn Tadeusz Mejer
II. nagrodę p. leśn Bolesław Myszke
III. „ „ Jan hr. Drohojowski

do rogacza biegnącego:

I. nagrodę p. leśn. Bolesław Myszke
II. „ p nadleśn. Wincenty Zaleski
III. „ p. Włodzimierz Błąk jr.

do jelenia biegnącego:

I. nagrodę p Jan hr Drohojowski
II „ p. nadleśn Wincenty Zaleski
III. „ p Józef Ciążyński

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisja
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W R. D.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
14. VII. 27.	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.								70	862	S	1) na sprzedaż produkt. suchej destyl. drewna, 2) na sprzed. karpiny sosn, 3) na wydzierż. terpentynjarni.
	12^{00}	Państw. Nadl. Lidzbark (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V		364,05				74	893	S	
15. VII. 27.	11^{30}	Państw. Nadl. Warlubie (kancelarja)	d.- bydgoska							4472	78	932	S	
	11^{30}	Państw. Nadl. Warlubie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	3897	1932,71	5101,23			78	931	S	
16. VII. 27.	12^{00}	Państw. Nadl. Osiek (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1967	1547,49	306,10			75	908	S	
		Magistrat m. Pyzdr (zamek)	w. - łódzkie					3200,—			76	914	L	
18. VII. 27.	12^{30}	P. N. Dąbrowa (lokal p. Wąsikowskiego, Jeżewo)	d.- bydgoska		I-IV	20229	15361,15	5546,62			78	933	S	
20. VII. 27.	11^{00}	P. Nadl. Niepołomice (kancelarja)	d. - lwowska	sosna				4169,12			75	903	L	
	11^{00}	Państw. Nadl. Woziwoda (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1181	623,19	4632,57	276,-		77	924	S	
	13^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	sosna dąb świerk } jodła }			5688,— 154,12 149,70				76	911	L	
21. VII. 27.	11^{00}	Państw. Nadl. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	654	546,02	4717,04			76	917	S	
	11^{00}	Państw. Nadl. Szarłata (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1588	1577,03	2907,89			78	934	S	
25. VII. 27,	10^{00}	Tymcz. Wydz. Samorząd. we Lwowie	w. - lwow.	jodła } świerk }		2400	2000				78	935	L	
	13^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	jodła sosna świerk } buk }			3447,86 144,73 15,54				78	936	L	
26. VII. 27.	12^{00}	Państw. N. Ozdamickie (kancelarja)	d. - białow.	sosna					5000,-		74	894	L	
28. VII. 27.	9^{30}	Państw. Nadl. Oborniki (sala p. Narożyńskiego)	d. - pozn.								76	912	L	na drewno opał. i bud. oraz 10.20 ha tyczkowiny na pniu.
28. VIII. 27.	9^{00}	P. N. Przewodnik (oberża Groszkowski, Przewodn.)	d.- bydgoska								48	657	L	na drewno użytk. i opal.

do dzika biegnącego:
I. nagr. p. nadleśn. Kegel.
II. „ „ Wincenty Zaleski
III. „ „ Tadeusz Mejer

W strzelaniu o nagrodę knieji Wielkopolskiej zdobyli:
I. nagrodzę p. Jan hr Drohojowski
II. „ p. leśn. Bolesław Myszke
III. „ p. nadleśn. Wincenty Zaleski
IV. „ p Stefan Muszyński

W strzelaniu do rzutek zdobyli:
I. nagrodę p. Jan Pętkowski (zbijając 47 na 50)
II. „ p. Tadeusz Barański („ 46 , 50)
III. „ p. Józef Wichliński (, 41 „ 50)
IV. „ p nadl Tadeusz Metzig („ 41 „ 50)

W strzelaniu do dublet zdobyli:
I. nagrodę p. Tadeusz Barański
II. „ p. Jan Pętkowski
III. „ p. Jan hr. Drohojowski

Z największem uznaniem podajemy nazwiska ofiarodawców, którzy pięknemi premjami przyczynili się do uświetnienia konkursu, dając tem samem dowo y życzliwoś i dla Związku i jego doniosłych celów.

Nazwiska ofiarodawców: p. gen. dyw. K. Sosnkowski, inspektor armji, Dowództwo Okręgu Korpusu VII., p. Zygmunt hr. Kurnatowski, p. generał Antoni Unrug, p. Jan hr. Drohojowski, p. Monika Kościelska, Poznański Bank Ziemian, Poznański Bank Ziemstwa Kredytowego, Towarzystwo Łowieckie, Resursa, Warszawska Spółka Myśliwska, p. Zygmunt Chłapowski, p. Józef Wichliński, p. Tadeusz Jaruszewski, p. Kazimierz Gozimirski, p. Franciszek Nitsche, p. Eugenjusz Minke, Związek Zawodowych Leśników, p. dr. Stefan Dąbrowski, Bank Kwilecki Potocki, p. Stanisław Mieczkowski, p. Zbigniew hr. Gorzeński, ś. p. Krzysztof hr. Mielżyński. Podkreślić również należy, że na strzelaniu był obecny dyrektor polskiej fabryki amunicyjnej „Pocisk“ p. Budzyński, który imieniem fabryki złożył jako dar na nagrodę 1000 naboji „Pocisk“. Do rzutek strzelano przeważnie nabojami „Pocisk“ i okazało się, że nasz polski nabój w ,upełności dorównuje fabrykatom zagranicznym o ile go nie przewyższa.

Po skończonem strzelaniu wręczone zostały zdobywcom przez p. dr. Cetkowską nagrody poczem w krótkiem przemówieniu zaapelował Prezes p. ppłk. Chł - powski co obecnych o używanie wyłącznie tylko polskiego naboju i popieranie tem samem nowego polskiego przemysłu, który fabryka „Pocisk“ rozwija, kończąc swe przemówienie, że polak tylko polskim strzelać winien nabojem.

Do P. P. Leśników.

Główny Zarząd Związku Zawodowego Leśników w R. P. przystępuje do zbierania materjałów w celu wydania wykazu leśników z całego terenu Rzeczypospolitej. Wobec tego prosi P. P. Leśników o nadsyłanie swych dokładnych adresów (imię, nazwisko, stanowisko, miejsce zamieszkania i poczta) do Głównego Zarządu, Warszawa Nowy Świat 36 m. 4.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego *Józef Ziółkowski*, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.